

sivt, og som i allerhøjeste grad viste sig at blive det?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Hr. Wammen spørger, om jeg kan bekræfte, at der er nogen i ministeriet, der har hørt noget. Nej, det kan jeg ikke. Hvordan skulle jeg kunne det, og hvordan skulle vi benægte det? Det afgørende, og det er jo også det, hr. Wammens spørgsmål går på, er, hvornår jeg vidste noget.

Nu har jeg bestræbt mig på som svar på spørgsmål 42 at give en nøje kronologisk redegørelse vedlagt dokumentation i form af bilag. Nu står jeg her i dag og svarer hr. Wammen, at første gang jeg hører om det, er den 9. april, den 11. april, hvor ministeriet er bedt om aktindsigt, og hvor ministeriet må sige, at vi ingenting har om sagen. Hvad skal jeg så vide, og hvad skal mine embedsmænd vide, når vi ikke har noget om sagen?

Så kommer hr. Wammen igen og spørger, hvordan man kunne rejse til Kina, når man vidste, den var helt gal. Jamen det var netop det, vi ikke vidste. Det, vi såmænd bare ville vide, var, hvad man skønnede, det her arrangement måtte koste. Det må man da som ansvarlig minister for økonomien og for skatteborgernes penge gøre. Forsvaret får 17 mia. kr. om året, så er det da en ministers forbistrede pligt, når man hører et eller andet, som kan være meget voldsomt dyrt, at søge at skaffe oplysninger om det. Men vi fik ikke de oplysninger, og det er jo det, jeg lige har stået og forklaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2256

22) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Hvad er årsagen til, at regeringen foreslår rådighedsvurderingen flyttet fra a-kasserne i regeringens udspil »Flere i arbejde«?»

Bjarne Laustsen (S):

I sidste uge kom regeringens rapport om flere i arbejde. Det er et synspunkt, vi til fulde deler. Nu er der som bekendt flere veje til Rom, og derfor er der også flere veje til, hvordan man kan nå de mål, som regeringen gerne vil.

Det, der er interessant, er, at man i den rapport skriver noget om rådighedsvurderingen. Derfor er det i dag interessant at få at vide, i

hvilken grad og hvordan konstruktionen skal være med hensyn til rådighedsvurdering i fremtiden.

Spørgsmålet bliver selvfølgelig mere interessant af, at ressortområdet blev flyttet efter valget, så man nu kommer til at operere med to systemer. Det er faktisk på den baggrund, at jeg spørger, hvordan man har tænkt sig, at det skulle sættes sammen. Jeg vil selvfølgelig også gerne vide lidt om a-kassernes rolle i den her sag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har i udspillet »Flere i arbejde« peget på behovet for at sikre de lediges reelle rådighed for arbejdsmarkedet. Hensigten er at fokusere på de lediges pligt til at tage et arbejde, også selv om der måske ikke lige er tale om drømmejobbet.

Endvidere lægger regeringen op til, at der gennemføres en harmonisering af rådighedsreglerne for henholdsvis forsikrede ledige og ledige kontanthjælpsmodtagere, som alene har ledighed som problem.

Det er f.eks. regeringens opfattelse, at der for forsikrede ledige fra første ledighedsdag bør gælde en pligt til at overtage arbejde, som den ledige kan bestride, svarende til de regler, der allerede i dag gælder for kontanthjælpsmodtagere.

Kl. 16.40

På samme måde er der grund til at overveje, om rådighedsreglerne på andre områder kan udformes, så tilskyndelsen til hurtigt at overtage ordinært arbejde styrkes for alle grupper af ledige. Regeringen har i »Flere i arbejde« bl.a. peget på sanktionsreglerne. Overordnet set ønsker regeringen, at rådighedsforpligtelsen udformes, så forpligtelsen understøtter ønsket om et øget arbejdsudbud.

Administrationen af rådighedsreglerne skal være enkel, effektiv og ensartet. Rådighedsforpligtelsen må ikke være afhængig af, om den ledige er kontanthjælpsmodtager eller forsikret ledig, hvilken kommune vedkommende bor i, eller hvilken a-kasse vedkommende er medlem af.

Regeringen har dog hverken lagt sig fast på bestemte rådighedsregler eller en bestemt udformning af administrationen på området. Jeg forventer, at de forestående drøftelser med arbejdsmarkedets parter af »Flere i arbejde« vil bidrage til nærmere afklaring af, hvilke konkrete initiativer der skal tages.